

kaarligt behandlede. Sa, ganste vist, dersom Regjeringen vælger flette Mænd til disse Bestillinger, og dersom Alt, hvad Regjeringen gjør, er flet, saa kan det maaskee gaae saaledes; men hvorfor skal Regjeringen vælge flette Districtscommissairer, Regjeringscommissairer og Overstattecommissjoner? Jeg troer nok, at Regjeringen vil sørge for, at de blive gode, og at Skatteyderne komme til deres Ret. Den anden Indvendning eller det andet Beviis, om man saa vil, han førte for, at det af os foreslaaede System skulde være saa aldeles forkasteligt, var Noget, han oplæste om Resultaterne af Beskatningen i England, jeg troer, det var fra Aaret 1790. Jeg vil oprigtig sige, at det har ikke mindste Værdi for mig, hvorledes Skatteforholdene vare i England i 1790, det er mig complet ligegyldigt. Naar der her er Spørgsmaal om at indføre et Skattesystem, saa spørger jeg: Hvorledes kunne vi tillempe dette paa vore Forhold herhjemme, og hvad jeg da finder rigtigt, vil jeg forsvare, og hvad jeg finder galt, vil jeg absolut sætte mig imod. Jeg har havt den Erfaring fra Contingentsystemet, at det har været et meget flet System. Jeg skal ganste vist erkjende, at Forslaget, saaledes som det er ftillet af de ærede Herrer, ikke nu kan frembringe en saa uhyre Forstjæl, som Systemet frembragte i 1864; men et System, som i 1864 ligefrem kunde afstedkomme, at en Mand blev beskattet tyve Gange saa høit i den ene Commune, som han vilde være bleven, dersom han havde boet i en anden, finder jeg rigtignok absolut forkasteligt (Afbrudelse). Jeg siger, at den Ene blev beskattet tyve Gange saa høit som den Anden, fordi Skatten i en enkelt Commune var $\frac{1}{2}$ pCt. og i en anden 10 pCt., det giver 20 Gange saa Meget. — Den samme ærede Repræsentant meente, at det vilde være aldeles umuligt for Regjeringen, selv om den kunde staffe dygtige Regjeringscommissairer første Gang, at staffe dem anden Gang, da de vilde tabe deres Nidkjærhed. Jeg maa gjøre den ærede Repræsentant opmærksom paa, at det er netop den første Gang det værste Arbejde forestaaer; thi, naar Regjeringscommissairerne have faaet en god og sund Ligning istand første Gang, saa bliver det siden et overmaade let Arbejde.

Eigeoverfor den ærede 7de Repræsentant for 1ste Kreds (David) skal jeg blot bemærke, at det Meeste af, hvad han fremsførte, blev imødegaaet af den ærede Finantsminister, og saaledes kunde jeg næsten spare mig den Uleilighed at imødegaae ham; men jeg vil blot opholde mig ved nogle af hans Bemærkninger, som jeg troer ikke bleve særlig imødegaaede af den ærede Finantsminister. Hvad angaaer hans statistiske Tal over, hvormange Mark og Skilling der er udredet i Skat pr. Hoved her i Danmark, da sætter jeg ikke den mindste Priis derpaa, fordi jeg ikke i fjerneste Maade regner den Indflydelse for Noget, som Folketallet har paa Skatteevnen. Naar man siger: Al Indtægt under 200 Rd. er fri for Skat, saa regner jeg ikke Folketallet for det Mindste med Hensyn til Bedømmelsen af Skatteevnen, det har ikke den fjerneste Indflydelse derpaa, thi Folketallet og Skatteevnen staae da ikke i noget Forhold til hinanden. Jeg vil oprigtig falk erkjende, at jeg blev lidt urolig og vilde være bleven meget mere urolig, dersom jeg ikke havde havt en meget god Samvittighed, dengang den ærede 7de Landssthingsmand for 1ste Kreds begyndte med sine statistiske Tal og lovede, at nu vilde han rigtigt staae til for den Alt, hvad jeg havde udtalt forleden Dag. Det Hele indskrænkede sig imidlertid blot til, at han oplæste et Stykke af, hvad jeg havde udtalt, og da det kom til Beviis, faldt dette ganste bort. Ikke den mindste Indvendning blev fremsført mod Rigtigheden af, hvad jeg havde sagt, uden forsaavidt den ærede Repræsentant meente, at det var ingen Sag at opstille saadanne Exempler som dem, jeg havde nævnt om 1,000 Tdr. Land paa den ene Side og 1,000 Tdr. Land paa den anden, og 400 Tdr. Agerland paa den ene Side og 400 Tdr. Agerland paa den anden, men at de ikke kunde tillægges nogen Betydning i deres Heelhed. Hvis imidlertid den ærede Repræsentant havde læst lidt videre, vilde han have seet, at jeg netop flet ikke har sagt, at de kunde tillempe i deres Heelhed; men efterat jeg har anført disse Beviiser, saa siger jeg: „Hvad er nu Consequentsen heraf? Det er den, at de Amtet, der have et forholdsvis større Antal af mindre Gaarde og større Areal af Heide, ville blive